

KVOPP000VN3W

KANCELÁŘ VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV

602 00 Brno, Údolní 39
Telefon: 542 542 111
Fax: 542 542 112
E-mail: podatelna@ochrance.cz

V Brně dne 23. října 2014
Č. J.: PDCJ 2780/2014

Do vlastních rukou

Vážená paní
Z. F.
1. únor 2015
Kancelář veřejného ochránce práv

Sdělení o poskytnutí informace a rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti

Vážená paní P.

dno 13. října 2014 obdržela Kanceláři veřejného ochránce práv Vaši žádost o informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“). Konkrétně žádáte o následující informace:

- 1) *Zda jsme všechny Vaše dokumenty okopírovali a zaznamenaly?*
- 2) *Proč jsme zaslali zpět Vaše podání a obálky?*
- 3) *Zda bylo provedeno „správní vyhoštění“, změny rodného čísla, pobytu, zákaz pobytu, vykázání „?“*
- 4) *Zda byl „opatrovník“ na Vaši osobu, rozhodnutí soudu Zlín proti Vaší osobě, prohlášení za mrtvou (zamezení práv, „usnesení“ – vše se zamítá – odmítá!), správní vyhoštění, insolvence?*
- 5) *Zda bylo pozbytí státního občanství, ochranná opatření soudem Zlín, léčení, ústavní léčení, trestní či přestupkové řízení?*
- 6) *Přesnější informace o tom, co ochránkyně myslela tím, že „většina problémů je již pravomocně rozhodnuta různými soudy“?*
- 7) *Zda bylo obcí podvodně provedeno nesvéprávnost, opatrovnictví?*

- 8) Jak je možné převody EXE ..., nyní EXE ...? Zda jsme šetřili zn. ...
proč jiné značky u podání, ...?
- 9) Žádáte o pravdivé, skutečné odůvodnění, proč Vám bylo odpovězeno jen pouze „obecně“.
- 10) Proč obec požaduje zaplacení ..., ačkoliv Vám dluží ... Kč za zničení majetku a zdraví v záv. bytě ...?

Ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím, **poskytuji níže uvedené informace:**

Ochránkyně ani jiný zaměstnanec Kanceláře veřejného ochránce práv Vámi zasláné dokumenty nekopíroval. Ochránkyně na základě Vašeho podnětu neshledala důvody pro zahájení šetření. Veškeré Vámi poskytnuté podklady, jež tvořily přílohu Vašich podání ochránkyni, Vám ochránkyně zaslala zpět, jelikož je nepotřebovala pro svůj další postup. Další shromažďování či uchovávání Vašich údajů by postrádalo potřebnou právní oporu. Ve významné míře se jednalo o originální dokumenty obsahující osobní údaje, včetně údajů citlivých. Jedná se o standardní postup.

Současně **Kancelář veřejného ochránce práv** jako osoba pověřená v souladu s ustanovením § 25 odst. 2 zákona č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, veřejným ochráncem práv k plnění povinností veřejného ochránce práv podle zákona o svobodném přístupu k informacím v souladu s ustanovením § 15 a ust. § 20 odst. 4 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), ve spojení s ustanovením § 67 a násl. zákona č.500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen“správní řád“) vydává

ROZHODNUTÍ,

kterým se žádost paní Z. Petrákové, ... ze dne 13. října 2014 podle ustanovení § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím

částečně odmítá.

O d ů v o d n ě n í:

Z obsahu žádosti podané s výslovným odkazem na zákon o svobodném přístupu k informacím je zjevné, že žadatelka požaduje bližší vysvětlení postupu veřejné ochránkyně práv v souvislosti s vyřízením podnětu evidovaného Kancelářem veřejného ochránce práv pod ... Z obsahu žádosti je zřejmé, že s vyřízením podnětu ochránkyni není spokojena a žádá konkrétnější odpověď. K tomu ale zákon o svobodném přístupu k informacím sloužit nemá. Poskytování informací podle tohoto zákona je prostředkem veřejné kontroly nad činnostmi povinných subjektů mj. státních orgánů. Povinné subjekty mají za podmínek stanovených zákonem povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, které mají k dispozici. V této souvislosti lze připomenout § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím, podle kterého: „Informací se pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě,

zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.“

Zákon o veřejném ochránci práv, ani jiný zákon veřejnému ochránci práv nepředepisuje formální a obsahové náležitosti odpovědi veřejného ochránce práv na jednotlivé podněty, např. požadavky na odůvodnění postupu ochránce. Většinu informací, které žadatelka požaduje (viz otázky č. 3-10), nemá Kancelář veřejného ochránce práv jako osoba pověřená veřejným ochráncem práv k plnění povinností veřejného ochránce práv podle zákona o svobodném přístupu k informacím k dispozici. Bližší vysvětlení svého postupu může žadatelce poskytnout (mimo režim zákona o svobodném přístupu k informacím) jedině ochránkyně sama, uzná-li to za vhodné.

Zodpovězení žadatelčích dotazů uvedených v žádosti by vyžadovalo vytvoření nových informací ve smyslu § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím. Podle tohoto ustanovení se *„povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.“* Z důvodové zprávy k zákonu č. 61/2006 Sb., kterým bylo do zákona o svobodném přístupu k informacím (s účinností 23. 3. 2006) vloženo výše citované ustanovení, vyplývá, že *„povinný subjekt je povinen poskytovat pouze ty informace, které se vztahují k jeho působnosti, a které má nebo by měl mít k dispozici. Naopak režim zákona o svobodném přístupu k informacím nestanovuje povinnost nové informace vytvářet či vyjadřovat názory povinného subjektu k určité problematice. Toto ustanovení nemá v žádném případě sloužit k nepřiměřenému zužování práva na informace, má pouze zamezit žádostem o informace mimo sféru zákona – zvláště časté jsou v této souvislosti žádosti o právní analýzy, hodnocení či zpracování smluv a podání – k vypracovávání takových materiálů nemůže být povinný subjekt nucen na základě své informační povinnosti, neboť taková úprava by byla zcela proti původnímu smyslu tohoto institutu. Pokud má být taková povinnost stanovena, musí tak učinit zvláštní zákon samostatnou úpravou (např. § 139 zákona č. 500/2004 Sb.). Naopak, pokud již povinný subjekt určitý dokument vypracoval a má tedy informace k dispozici, je povinen ji poskytnout. Podobně nebrání toto ustanovení vyhovět žádostem o výtahy z databází či částí dokumentů.“*

Výkladem pojmu *„vytváření nových informací“* podle § 2 odst. 4 zákona o svobodném se podrobně zabýval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 9. 2. 2012, č.j. 1 As 141/201-67 (www.nssoud.cz). Podle Nejvyššího správního soudu sleduje § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím (v souvislosti s podmínkami pro omezení práva na informace uvedené v čl. 17 odst. 5 Listiny) legitimní cíl, a to vyvážit právo jednotlivců na poskytování informací veřejným zájmem na ochraně povinných subjektů před nepřiměřenou zátěží, kterou by pro ně znamenalo vytváření zcela nových informací, k jejichž tvorbě či evidenci nejsou jinak povinny. Pojem *„vytváření nových informací“* je podle Nejvyššího správního soudu natolik neurčitý, že je třeba při jeho aplikaci ze strany povinných subjektů pečlivě dbát o to, aby byl vykládán ústavně konformním způsobem, tedy způsobem, který nebude nepřiměřeně zužovat rozsah ústavně zaručeného práva na informace.

Nejvyšší správní soud v uvedeném judikátu uvedl, že nalézt nějaké exaktní obecné kritérium nelze, vždy bude záležet na konkrétních okolnostech dané věci. Nejvyšší soud se nicméně pokusil ve svém rozsudku vymezit povinným subjektům bližší vodítka. Důvodová zpráva k zákonu č. 61/2006 Sb. (výše citovaná) uvádí na jedné straně příklady žádostí o prosté *„výtahy z databází či částí dokumentů“* (jejichž poskytnutí nemůže být s poukazem na § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k

informacím odpiráno), na druhé straně žádosti „o právní analýzy, hodnocení či zpracování smluv a podání“ (jejichž zpracování by již představovalo „vytváření nových informací“). Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES ze dne 17. 11. 2003 o opakovaném použití informací veřejného sektoru abstraktněji rozlišuje mezi situacemi, kdy výtahy z existujících dokumentů představují „pouze jednoduchou operaci“, a případy, kdy představují „nepřiměřené úsilí“. Nejvyšší správní soud v této souvislosti za vhodné kritérium uvedl rozlišování mezi případy, kdy je povinný subjekt schopen požadované informace sestavit ze „zdrojových“ informací, kterými disponuje, v zásadě mechanickým způsobem, a situacemi, v nichž sestavení požadované informace překračuje rámec takových jednoduchých úkonů.

Obdobný názor na věc vyjádřili rovněž autoři komentáře k zákonu o svobodném přístupu k informacím (FUREK, Adam a Lukáš ROTHANZL. Zákon o svobodném přístupu k informacím a související předpisy: komentář. 2. aktualizované a rozšířené vyd. Praha: Linde Praha, 2012, 1031 p. ISBN 978-807-2018-680, str. 83.): „Rozlišení obou kategorií musí být hledáno v míře ‚intelektuální náročnosti‘ činnosti, která by byla nutná pro přípravu odpovědi na žádost. O vytváření nové informace proto půjde pouze tehdy, jestliže k vytvoření odpovědi nestačí pouhé mechanické vyhledání a shromáždění údajů, které má povinný subjekt k dispozici a které jsou žadatelem poptávány, ale jestliže je nezbytné s těmito údaji provádět další zpracování nad rámec prostého ‚vtělení‘ do odpovědi na žádost“.

Není povinností Kanceláře veřejného ochránce práv disponovat informacemi, jimiž by žadatelce zdůvodnila či vysvětlila předchozí postup ochránkyně ohledně podaného podnětu dle zákona č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv. Není ani povinností Kanceláře veřejného ochránce práv tyto informace nově vytvářet.

Tento závěr potažmo vyplývá i z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2009, č.j. 6 As 18/2009 (1957/2009 Sb. NSS), dostupné na www.nssoud.cz, v němž se soud vyjádřil takto: „Vnitřní motivy, které vedly žalovaného k tomu, aby určitým způsobem nekonal, však ze své povahy nemohou být zaznamenány v žádné podobě a žádným způsobem, a proto se nejedná o informace ve smyslu § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím.“

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze v souladu s ust. § 16 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a v souladu se Zásadami pro poskytování informací Kanceláři veřejného ochránce práv (viz www.ochrance.cz), podat ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení odvolání k vedoucímu Kanceláře veřejného ochránce práv.

Mgr. Petra Zdražilová
vedoucí odboru právního
Kanceláře veřejného ochránce práv

VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV
002 001 2000 - Ústřední 39
Telefon: +420 242 542 111 (5)